

[Brorsen.]

alvorlig Vilje og virkelige Evner hos dem, der fører an her, hos den siddende Regering.

Jeg vil dog med Hensyn til disse Vanskeligheder, som vi taler saa meget om, og som ogsaa er til Stede, sige, at dem har vi jo til fælles med alle andre Folk i hele den civiliserede Verden. Jeg havde for en Tid siden sammen med flere andre Danske Lejlighed til at overvære et Møde i det græske Parlament. Grækenland ligger langt herfra, men jeg finder Anledning til at nævne det her for at vise, at Vanskelighederne ogsaa er uhyre store andre Steder, ikke mindst i dette Land. Man staar dør over for et Problem, som vi maaske knapt kan danne os nogen virkelig Forestilling om heroppe, men som det dog har sin Betydning af stifte lidt Bekendtskab med, for at vi kan se, hvilke Vanskeligheder man andetsteds maa slaas med. Grækenland har i disse Aar skullet skaffe Plads til flere Hundrede Tusinde, ja, til en Million Grækere, der kom særlig fra Lilleasien, og det blev fortalt os derne, at hele denne Folkeombytning har medført en Udgift paa 2 Millarder danske Kroner; saa var der endda mange Tusind — der blev nævnt 30 000 — som endnu ikke havde Tag over Hovedet, og nu havde man ikke flere Penge, man vidste i Virkeligheden ikke, hvad man skulde gøre. Jeg tror, det kan have sin Betydning, naar man taler om Vanskeligheder her, saa at se lidt paa, hvorledes det staar til andetsteds, se, hvilke kæmpe-mæssige Problemer man dør staar over for, bl. a. i et Land som det, jeg har nævnt, for der er jo ogsaa andre Lande, der staar i en lignende Situation.

Overalt kæmpes der altsaa med Vanskeligheder, og derfor er det, vi sporer den dirrende Uro, der medfører, at vi stadig overalt i Verden føler, at vi er paa gyngende Grund. Med Mellemrum sker der jo ogsaa eksplosive Udbrud af det Had, der rører sig mellem Landene og inden for hvert enkelt Folk, derom har vi et uhyggeligt Vidnesbyrd i det modbydelige Mord i den allersidste Tid i Marseille, som i Virkeligheden var et Udslag af Folkehadet, Hadet mellem de forskellige Folk. Samtidig ved man, at der, særlig inden for visse Stormagter, i Øjeblikket foregaar et Rustningskapløb, som man ikke tidligere har kendt noget Sidestykke til, og hvorved man bogstavelig talt bringer hele Folket i Vaaben. En af de mest fremtrædende europæiske Statsmænd holdt for nogen Tid siden en Tale, hvoraf det fremgik, at inden for det paagældende Folk var det Mening, at

Drengene skulde indrulleres fra deres 8de Aar, og Mændene skulde blive staaende i Tjenesten indtil deres 55de Aar, saaledes at den paagældende Stormagt kunde raade over 8 Millioner Mand. Naar man saa samtidig ser, at der adskillige Steder er ligefrem Borgerkrig, ja, saa griber man sig til Hovedet og spørger: Er det virkelig et Varsel om, at en ny Verdenskatastrofe er nær forestaaende? Der er naturligvis ingen, der kan give Svar, og i det hele taget med Hensyn til at spaa skal vi være meget forsigtige, for vi ser, hvorledes man den ene Gang efter den anden har taget fejl. Vi kender Spaamændene forud for Krigen i 1914, ikke mindst de hjemlige Spaamænd. Men der var jo mange, der havde tænkt, at naar den frygtelige Katastrofe Verdenskrigen endelig var overstaaet, skulde der være Mulighed for, at man overalt fik Afsky for en saadan Ordning af Konflikter. Men nu faa Aar efter befinder vi os i den største Usikkerhed, og ingen ved, hvad den nærmeste Fremtid i Virkeligheden vil bringe.

Som ingen Sinde før er det derfor af afgørende Betydning, at de, der for Alvor nærer Frygt for hele vor Kulturs Undergang ved en ny Krig, gør alt, hvad der staar i deres Magt for at forhindre det. Under disse Forhold har det naturligvis den største Betydning, om vi smaa nordiske Folk i stadig højere Grad føler os som en Enhed og optræder udadtil som en Enhed. Jeg synes, det er glædeligt at notere, hvad man i høj Grad bliver Vidne til, naar man deltagere i de store udenlandske Konferencer, at dør er de nordiske Repræsentanter, hvad enten det er Svenske, Danske eller Norske, dør er de eet, at vi med andre Ord inden for de nordiske Folk rykker tættere sammen. Det kan jo kun glæde, naar der fremsættes Udtalelser fra ledende Mænd i de nordiske Lande om, at vi i højere Grad end hidindtil paa alle Omraader, hvor det er muligt, bør komme i nærmere Forbindelse med hinanden. Jeg vil i den Henseende henvise til den Tale, der blev holdt af den ansete svenske Udenrigsminister Sandler for en Tid siden, hvor han netop beskæftiger sig med det samme Problem og gør opmærksom paa, at i Tider som disse skulde der være Mulighed for, at man i kommerciel Henseende, i handelspolitisk Henseende, i særlig Grad kom hinanden nærmere. Vi ved jo ogsaa, at de tre Udenrigsministre fra de tre nordiske Lande har haft en Sammenkomst for ikke saa længe siden; jeg kender ikke noget til, om der er kommet praktiske Resultater ud af denne Sammenkomst, men jeg er overbevist om, at vor nuværende Uden-